

TUUKKI

2/2004

Joensuun Perhokalastajat ry

T u i k k i

Joensuun Perhokalastajat
ry:n jäsenlehti 2/2004

SISÄLTÖ

Kireitä kesäsiimoja	3
Juhlapuhe	5
Grammapeliä seuran pilkkikisassa	7
The Carelian Queen	9
Kun itämerenlohi nousi pintaperhoon	11
Ohjelma: kevät ja kesä 2004	14
Vuoden 2004 hallitus	16

Osana elämää.

Pihla
IKKUNAT

IKKUNAT OVET ASENNUS

Pihlavan Ikkuna Oy
Juha Tissari 040 9030765
Teemu Markkanen 040 9030767

info@pihla.net
www.pihla.com

Kannen kuva: Esa Hurrin taiteellisesta kädestä.

© JOENSUUN PERHOKALASTAJAT RY
www.joensuunperhokalastajat.cjb.net
TAITTO: MAARIT IGNATIUS, GSM 050 354 8453,
S-POSTI: maarit.ignatius@surfeu.fi

Kireitä kesäsiimoja

20-vuotisjuhlissa ravintola Puukellossa oli lähes puolet seuramme jäsenistä juhlistamassa tapahtumaa. Lämmin kiitos vielä kerran kaikille paikalla olleille, niin vieraille kuin juhlan järjestäjillekin. Kokin loihtima lohisoppa oli niin maukasta, monelta tahoi mennä suu sijoiltaan.

Juhlavieraiden joukossa oli ilo nähdä SUKL:n puheenjohtaja Jouko Ojanperä, Urheilu- ja Perhokalastus-lehtien päätoimittaja Veli-Matti Saksi, seuran ”kummisetä” Lauri Syrjänen ja Pielisjoen kenties tunnetuin lohensoutaja ja perhonsitoja Reijo Lievonen, monista muista perhokalastuksen ystäväistä puhumattakaan.

Juhlan jälkeen on tavattu kerhoilloissa ja retkillä, ja kun pian kesän kalareissut ovat edessä, nautitaan virtojen pyörteistä, koskikivien kuohuista, illoista koskien rannoilla, mutta myös ahvenen sirrien onkimisesta mökkilaiturin rannasta. Kukin kokee kesän omalla tavallaan.

Vuosi sitten virittelemäni seuran lohikisa saa jatkoa. Tässä jäsenkirjeessä julistan uuden kisan kesäkaudeksi 2004. Säännöt ovat entiset: Maksettu seuran jäsenmaksu, lohi saatava perholla, luotettava todistus kalasta...

Suurin perholohi palkitaan syyskokouksessa. Joten entistäkin kireämpiä siimoja! Katsotaan, onko voittokala suurempi kuin viime vuoden 8,2-kiloinen...?

MATTI KETTUNEN
Joensuun Perhokalastajien pj

www.iss.fi

**VAHINKOSANEERAUS- JA
TEOLLISUUSPALVELUT OY**

Nostotyöt 18 tn nostimella

KULJETUS

E. LAPPALAINEN

Uukunniemenkatu 7

80200 Joensuu

0400-800 228

URHEILUUN JA VAPAA-AIKAAN
PARHAAT MERKIT, EDULLISET HINNAT

CARLSON Sport

Telkantie 2, 80100 JOENSUU

Puh. (013) 264 0400

**joen
kilpituote oy**

S.&T. TANSKANEN Ky

Metalliovet ja ikkunat

Teräsrakenteet

Julkisivurakenteet

Muut metallityöt

Helatie 14,
80100 JOENSUU

(013) 222 168

0500-375 210

Faksi (013) 223 847

Juhlapuhe

MARKKU YLÖNEN

Hyvät perhokalastuksen Ystävät, Arvoisa Juhlakansa,

olemme kokoontuneet tälle luonnonkauniille Ilosaarelle, keskelle Karjalan virtaa, Saimaan lohen syntysijoille, viettääksemme Joensuun Perhokalastajien 20-vuotisjuhlaa.

Näillä rannoilla ovat lohen ja taimenen kalastajat ikimuistoisista ajoista ryhtyneet toimiin jalokalan konttiin saamiseksi. Kalastuksen peruspontimena on ollut elannon hankkiminen ja kenties vaurastuminenkin. Elinkeinoelämän kehittymisen myötä on suhde luontoon ja luonnon antimisiin muuttunut oleellisella tavalla. Se mikä ennen oli merkityksellistä, on menettänyt merkityksensä ja se mille ennen hymähdettiin on noussut arvoon arvaamattomaan.

Kun ennen muinoin onkimiehen taitoja punnittiin, toimi arviointivälineenä puntari. Myöhemmin sitten alettiin mittana käyttää rannalla juoksuaittoa kalan väsytystilanteessa. Ja ennen pitkää ryhdyttiin arvioimaan ja arvostamaan jopa hyvää heittotaitoakin. Näin lopulta päädyttiin varsin urheilulliseen lähestymistapaan.

Tässä kehitysvaiheessa aloillensa asettuvaiset kalastajat tyytyivät pujottamaan koukkuun madon ja istutsemaan rantapenkalle, urheilullisemman veljeskunnan ryhtyessä hankkimaan perhokeleja, siimoja, vapoja ja muuta perhokalastuksessa tarvittavaa. Syntyi perhokalastajien valpas ja piskuinen joukko; osan keskittyessä erityisesti taimenen ja harjuksen kalastukseen osan matkatessa jopa Atlantin lohta tavoittamaan.

Kun tämän päivän perhokalastaja nostelee tavaroitaan autoonsa, lähteäkseen harjoittamaan jaloa taitoaan, hänen pakkaamistaan seurataan mielenkiinnolla. Kenties ihmetellään sitä ututteruutta, jolla hän kiirehtii itikoiden syötäväksi, mutta mystinen katsanto on jo auttamattomasti väistymässä. Nykyisin lehmät eivät mene enää umpeen kahluuhousujen kahistessa, eikä piika putoa lypsyjakkaralta. Perhokalastuksesta tiedottaminen on tehnyt tehtävänsä. Mutta arkistamaan se ei ole perhokalastusta pystynyt!

Mutta mikä saa niin useat kalastajat tarttumaan perhovapaan? Mikä on se kipinä, joka saa heidät sitomaan 18 numeron pikimustaa silmät sirrissä, tai ihastelemaan vasasidottua 2/0:n Jock Scottia kun kartanon uutta sonnia?

Mikä on perhokalastuksen arvo, kun sitä niin paljon arvostetaan?

Miksi lähdemme jokivarsille?

Miksi vietämme aikaamme virtojen äärellä säännöllisesti vuodesta toiseen?

Onko pontimena saalis vai jokin muu?

Palaan erääseen hetkeen

Istun kalakaverini kanssa Inarinjoen soreikolla. Auriko etsii tietään varhaiskesän aamu-usvassa. Se kohotautuu tuntureiden lomitse antaen valon ja värin niin hämyiseen laaksoon. Silloin yhdessä hetkessä mustasormiset tunturikoivut saavat heleänvihreän värin. Ne tulevat hiirenkorvalle siinä hetkessä, muutamassa toivissa. Ja joen pinnan rikkoo lohen hyppy. Pärskeessä helmeilevät kevään värit. Kuulen ystäväni askeleet ylävirralla. Hengitän sitä hetkeä, jokaisella solullani. Se hetki on aito.

Perhokalastajina liikumme luonnon helmassa. Värjöttelemme yön kylmyydessä, unohtaen kylmyyden. Nautimme aamun ensi säteistä. Annamme vesisateen piiskata kahluutakkimme selkämystä ja olemme onnellisia. Tunnumme luonnon suuruuden ja olemme osa sitä. Ja kun kala ottaa, kun se sille sopii, emme me vie kalaa vaan kala meitä. Sen otteissa tunnumme elämän voiman ja riemun...

Siispä

Te jokien Piiskaniekat,

Iloitkaa luonnon kauneudesta,
riemuitkaa lohen noususta,
taiminen hypystä

pakatkaa reppunne,
ottakaa vapanne ja
perhonne

ja menkää ja tulkaa
niin kuin Teille sopivaa on

ja kun kalaa saatte,
niin oitis juhlapöytä laatikaa
ja jalokalan peijaat pitäkää

ja matkat, retket muistakaa,
ne mielen lahteen laittakaa
ja sieltä esiin oitis ottakaa
kun aika on taas juhlistaa.

Siispä ystävät juhlikaa!

Markku Ylönen
Karjalantalolla, 2.4.2004

Grammapeliä

seuran pilkkikisassa

Jo perinteeksi muodostuneet seuran pilkkikisat järjestettiin tiistai-iltana 13.4. Kantelesjärken lammelle, minne oli kokoontunut tusinan verran seuran jäseniä. Tokko lienee ensimmäinen pilkki ehtinyt pohjan tuntumaan, kun joku jo kiskoi ensimmäistä kirjolohta kuiville. Alussa näytti, että monenkaan rahakukkaro ei olisi moista kalansyöntiä kestänyt, mutta auringon laskun myötä Kantelesjärken lammen kalat rupesivat etsiskelemään yösijaa, ja viimeiseen tuntiin ei juuri kukaan saanut tärppiäkään. Kaikkiaan jäälle nousi lähemmäs 30 kirjolohta ja muutama pienelle paistinpannulle hädin tuskin mahtuva ahvenkin.

Mestaruudet ratkottiin suurimman kalan periaatteella, missä kisassa vaikka kymmenen kalaa onkin saattoi jäädä palkinnoitta. Kari-Jussi Kinnari nappasi suurimpien kalojen sarjassa kaksoisvoiton (kävi onkimassa kalat lammen toisesta päästä!) ja hävisi tämän kirjoittajalle pienimmän kalan sarjassa niukasti. Kokonaista 2 grammaa!!

Tulokset:

Suurin kala -sarja:

1. Kari-Jussi Kinnari 1850 g
2. Kari-Jussi Kinnari 1772 g
3. Antti Kuosmanen 1706 g
4. Joonas Linervo 1674 g
5. Jussi Kettunen 1608 g
6. Reijo Ikonen 1606 g

Pienin kala -sarja:

1. Matti Kettunen 10 g
2. Kari-Jussi Kinnari 12 g

Jarmo Pehkonen kamppailee kirjoloheen kanssa Kantelesjärken lammella seuran pilkkikisoissa tyttärensä ihmetellessä.

Teksti ja kuva:
MATTI KETTUNEN

LEMMINKÄINEN

Puukeskus

– SE ON JÄMPTI –

*Pamilonkatu 22 B
80100 JOENSUU*

Puh. 0204 16 5700

Faksi 0204 16 5749

**Rakentajain
Konevuokraamo Oy**
mestari ratkaisu

Wahlforsinkatu 18. 80100 Joensuu
Puh. (013) 127 100

RUUVI- JA KIINNITYSALAN ERIKOISLIIKE

KARJALAN PULSSI OY

Salpakatu 6, 80100 Joensuu, puh. (013) 897 801
auto 0500-272 147, 0500-579 358, faksi (013) 897 805

**Malmikatu 5,
80100 Joensuu
Puh. (013) 254 3220
Internet: www.skv.fi**

Sinun Kotiasi Varten

SKV

Välityspalvelu - Isännöinti

THE CARELIAN QUEEN

Resepti: **MARKKU YLÖNEN**
Sidos: **HEIMO TURUNEN**
Kuva: **OLLI KOSKINEN**

<i>Koukku:</i>	Partridge M 2/0
<i>Hela:</i>	Ohut soikea hopea
<i>Jatke:</i>	Musta silkki
<i>Pyrstö:</i>	Kultafasaanin crest, päälle mustan kukon häkilän siikasias
<i>Vyö:</i>	Keltainen strutsi
<i>Kierteet:</i>	Takaosalle ohut soikea hopea (5 kierrosta), etusalle litteä hopea jonka taakse ohut soikea hopea (3 kierrosta)
<i>Runko:</i>	Kaksiosainen; 1/2 takaosa keltainen silkki, takaosalla hunnut; kultafasaanin crest 3 kpl. Väliwyö; musta strutsi, 1/2 etuosa musta silkki
<i>Runkohäkilä:</i>	Etuosan päälle keltainen kukko
<i>Kurkkuhäkilä:</i>	Harmaa helmikana
<i>Siiپی:</i>	Alla Tippet kaistaleet. Naitettuna; keltainen, musta, keltainen, musta, valkoinen hanhi. Päälle Mallard
<i>Sivut:</i>	Viidakkokukko
<i>Sarvet:</i>	Sinikeltainen macaw
<i>Kaari:</i>	Kultafasaanin crest
<i>Pää:</i>	Musta

Kun Joensuun Perhokerhon 20. vuosijuhla lähestyi, alkoi seuramme perustajajäsenen ja ensimmäisen puheenjohtajamme Markku Ylösen aatteissa elää ajatus Karjalan ja Joensuun Perhokalastajien Juhlasidoksesta. Aprillipäivänä, eli 1.4.2004, Markku otti yhteyttä Turusen Heimoon, yhteen seuramme menestyneimpään perhonsitojaan. Sidos ikuistettiin 2/0 numeron Partridgen lohikoukkuun.

Ylösen Markku kertoi sidoksen kehityksestä näin:

"Sanotaan, että rajakarjalaisessa ilossa yhdistyy kyynel ja kyyneleessä ilo. The Carelian Queen, Karjalan Äiti, on yön tummuuden ja mustuuden, sekä päivän vaaleuden, auringon paisteen ja valon kuva. Öinen taivas ja päivänvalo ovat toistensa vastavärejä samoin kuin keltainen ja musta."

"The Carelian Queen on saanut erityisesti rungon suhteen vaikutteita Jock Scotilta, lohiperhojen valioyksilöltä. Poikkeavuutena ovat helan jatkeen musta sävy ja keltainen vyö, sekä mustan runkohäkilän tilalla oleva keltainen kukko. Rungon monijakoisuuden ajatusta ovat tukeneet myös Kummeli ja Mar Lodge. Tippet alusteisen siiven esikuvana on toiminut Silver Grey ja siiven hanhi-naitokset peilaavat rungon vastaavien väriyhdistelmien muodostamaa kokonaisuutta."

"Värivalintoihin ja hahmoon on vaikuttanut myös ajatus vastaparin kehittämistä Jock Scotin voimakashahmoiselle, maskuliiniselle olemukselle. Karjalan Äidin voi nähdä siten edustavan myös jonkinlaista tasapainottavaa, feminiinistä puolta Jock Scotille, ollen samalla kuitenkin karjalaisen naisen luonteelle ominaisesti voimakas, selväpiirteinen ja sädehtivä. Hahmossa on pyritty huomioimaan suomalaisen lohiperhon mataluus, toisaalta myös materiaalien keveys, saatavuus ja kotoisuus. The Carelian Queen - sidos on saanut alkunsa yhtä intuitiivisesti kuin aamurunno."

Puhelinkeskustelun pohjalta vapaasti mukailleen
OLLI KOSKINEN

**Rakennusyhtymä
Mustonen ja Soikkeli Oy**
Ankkuritie 6, 81100 Kontiolahti

GSM 0400 675 031, 0400 675 030
FAKSI (013) 731 775

• Vanerit • Hyllylevyt •
• Ecolam® -työpöytätaasot •
• Liimapuulevyt • MDF-levyt •
• Kostean tilan levyt • Sahauspalvelu •

SODAL • Uretaanit • Silikonit
• Liimamassat
ammattikäyttöön

Av. ark. 7.00 -17.00

PALAVANERI KY

Puh. (013) 225 245
Faksi (013) 225 295
Salpakankaankatu 36, 80100 Joensuu
www.palavaneri.com

Kun itämerenlohi nousi pintaperhoon

Lohestuksen kaipuussa eräs muistelmia menneeltä vuosituhannelta. Tarkemmin ottaen kesän 1997 lohestuskokemukselta Lappeen Lomassa heinäkuun 21. päivänä.

Tarina on siis menneiltä ns. hyviltä ajoilta koskien Tornion- ja Muonionjoen lohestusta. Tarina ei sinällään ole mikään historiallinen tarina, vaikka vuosi 1997 oli historiallinen Tornionjoella. Jokeen nimittäin nousi ”yllättäen” massoittain itämerenlohta. Paikalliset asukkaat ylhäällä, noin Kolarin tietämillä, ihmettelivät miehissä moista kalan tuloa. Heille oli jo vuosikymmenet puhuttu, ettei lohi nouse Tornion- ja Muonionjokeen. Itse pidin asentoa Lappeen Lomassa, noin 26 km Kolarista alaspäin. Paikan löysin Jukaraisen Ilkan avulla vuonna 1995, jolloin olin siellä ensi kerran lohireissulla vaimon kanssa. Olimme koskien kauniissa maailmassa niin kuin silloinen Lappeen Loman mainos asian ilmoitti. Näin asia muuten kaikessa kauneudessaan myös on. Kalastusmuotoni tänä kyseisenä kesänä oli pääasiallisesti lohien soutaminen. Olin tuon kesän Lappeen Lomassa noin seitsemän viikkoa juhannuksen jälkeen melkein kauden loppuun saakka ns. lohirenkinä. Tehtäviini kuului ”turistilohestajien” opastaminen lohien soudun saloihin sekä paikallisiin ottipaikkoihin sekä muut kalastuslomakohteeseen kuuluvat tehtävät. Joista raskaampana koin keskarikorien kantamisen ravintolan jäähdytysaltauksiin. Ajattele nyt kuumassa kesäkelissä kylmää olutta, jota ei itse voinut juoda. Sillä olinhan töissä. Työpäivät venähtivät melko pitkiksi mm., kun olin aina valmis soutamaan, vaikka yöllä. Pääsinhän siten itsekin väylälle. On muuten melko ihmeellistä, kun jotain harrastaa ja jos sitä tekee työkseen. Kuinka asiat muuttuvatkaan.

Oranssivyöbomperi, Partigle Willson nr 6.

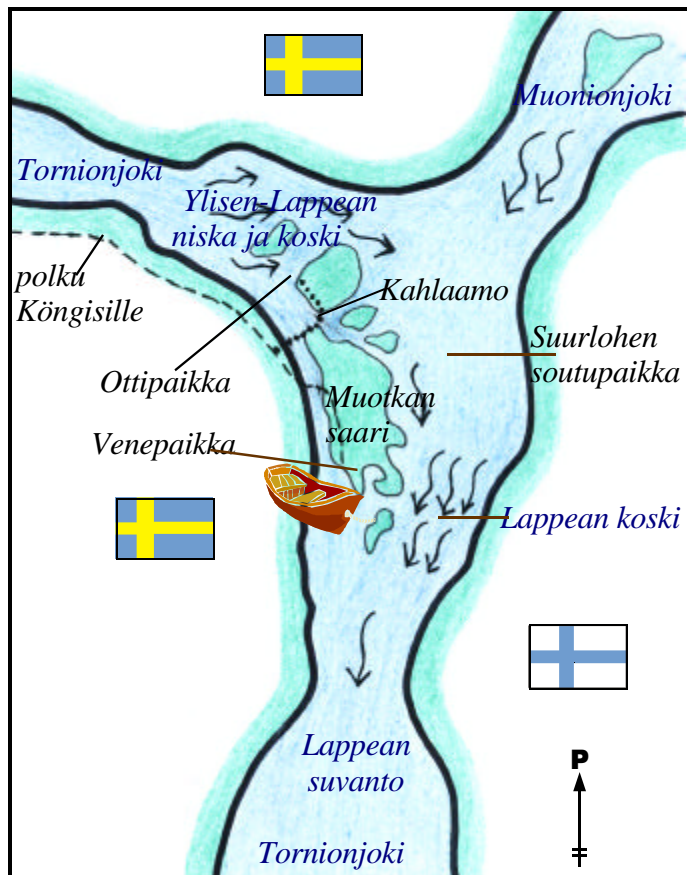
Aina kun olin Väylällä palkattuna soutajana kalastin asiakkaalle, enkä kokenut kalastusta vapaaajaksi. No, ehkäpä tämäkin asia on luonteesta kiinni. Joka tapauksessa aikaa ei kuitenkaan löytynyt tarpeeksi omalle lohestukselle.

Lohensoutajien määrä oli melko vähissä Tornionjoella 90-luvulla, sillä saihan joella vielä 1994 kalastaa perämöötörin avulla. Vuoden 1996 merikalastusrajoituksen ansiosta nouseva lohi pääsi jokeen ja kutupaikoilleen. Vuosi 1997 olikin siten melkoisen hyvä lohivuosi. Lappeen kohdalla kalamiehet näkivät jopa satojen lohien lauttoja uivan ylävirtaan. Näin ollen kiire vain lisääntyi Lappeen lomakeskuksessa. Paras esimerkki tästä heikistä ajasta oli tapaus, jossa kaveri soitti Helsingistä ja varasi majoitusta, koska Väylältä oli juuri saatu 15 kg kirkaslohi. Sanoin varaajalle ettei kalaa ole saatu. Soittaja ilmoitti, että hänen ystävänsä oli soittanut just kännykällä ja soitatellut rullan jarrua

Tornion- ja Muonionjoen risteys. Edessä Ylisen-Lappeen kosken alaosa.

puhelimessa sekä koukannut kalan veneeseen. Varas kaverille majoituksen ja kalakin tuotiin vaakaan noin 15 minuutin päästä. Finnair lennätti matkustajia Kittilään kesäntarjoushinnoin ja yllättäen varaja oli Lappeen Lomassa jo noin neljän tunnin päästä soitostaan.

Meikäläisen pesti lohirengiksi johtui paljolti vaimon työpaikasta ”Lomassa”. Toisaalta oltiin tutustuttu paikallisiin ihmisiin 1995–1996 käyntikerroilla. Lappeen kohdalle massaturismin vuoksi täytyi soutamiseen luoda säännöt sekä lohestamisen herrasmiessäännöt. Tämä johtui siitä, että Väylällä oli yllättäen ruuhkaa, vaikka joki onkin paikoin todella leveä. Avustin Voitto Liikamaata (Lappeen Loman tj.) soutusääntöjen laatimisessa. Voitto sitten kysyi minua ruokapalkalla soutajaksi ja minähän suostuin. Itse olen saanut lohien soutamisen opit 90-luvun alussa Tenon Nivajokisuulla, Ala-Köngkään niskavesillä.

Kalastus Suomen läntisellä lohijoella perustuu pitkälti vaapun soutamiseen, perhot eivät oikein tehokkaasti lohelle kelpaa. Ehkäpä se johtuu siitä, että harjukset ovat jatkuvasti perhoissa kiinni. Itselläni on ollut kahden nollan Sveepissä kiinni 45 cm harjus. Oli muuten hyvän makuinen, kun se vuon-

na -95 Lappeen Lomassa, rouva Liikamaan voissa paistamana vaimon kanssa syötiin. On joitakin paikallisia lohimiisiä, jotka kalastavat lohta perhoja soutaen.

Soutaen saadun vaappulohen rekortti ylittyi ko. kesän lomaviikolla Tykkyläisen Arin kanssa melko moisesti, mutta perhovehkeillä kalastus oli jäänyt koko kesältä vähiin. Vaikka olinkin koko kesän vienyt ja neuvonut perhomiehiä Ruotsin puolelle Ylisen-Lappeen niskalle sekä ylemmäksi Tornionjokea Köngikselle kalaan. Lappeen suvannosta ylöspäin mentäessä Tornionjoki muuttuu Muonionjoeksi ja jatkuu Tornionjokena Ruotsin puolelle. Kesän perhokokemus huipentui, kun eräs kaveri saapui Raahesta Lomaan ja hänellä oli tietenkin hirvittävä halu päästä kalalle. Rauhoitus pääväylällä oli päällä, joten ehdotin kaverille lähtemistä Ruotsin puolelle, Ylisen-Lappeen niskalle kalaan, jossa ei Suomen tapaan rauhoitusta ollut. Tehtiin eväät ja lähdettiin veneellä matkaan, ajettiin noin kaksi kilometriä ylävirtaan Lappeen suvannon kohdalle, Muotkan saareen. Tästä oli vielä noin kilometri kävelymatka lammaspeltojen halki Ylisen-Lappeen kosken niskalle. Sää meidän kalastusretkellä oli puolipilvinen ja välillä satoi sumutihkuen vettä. Aloitimme kalastuksen mantereelta. Lohituristini kalasti ambassadorilla heittäen ja itselläni oli mukana vain perhovavat. Korkean metsän reunassa lohivavalla kalastus ei oikein onnistunut, joten kahlasin lähellä olevan kahlaamon yli kosken niskalle, vapaammille vesille. Metsän reunasta näimme kaverin kanssa melkoisen suurten lohien pintakäyntejä, tässä syy siihen miksi halusin kahlata PVC-kahluuhousuilla virtaavan kosken yli.

Olin Ylisen-Lappeen kosken niskalla eli parhaimmalla pelipaikalla. Kaverini ei saareen päässyt pelkillä kumikengillä. Aloitin kalastuksen harrivehkeillä ja sainkin kaksi otettavaa kokoista harjusta. Sitten näin sen lohien, kun se tavoitteli sitä harripinturia. Vaihdoin harrin pyyntivälineet nopeasti lohivapaan. Ammattilaiset puhuivat silloin ettei itämerenlohi ota pintaperhoon. No, minä Jukaraisen Ilkan neuvojen mukaan tarjosin pintabomperia oranssilla yöllä. Heitto oli epätarkka, lohi nousi, mutta ei perhoon. Kalastin kosken nielua saaresta. Paikka oli aivan optimaalinen. Seuraava heitto, kaverini vastarannalta oli perillä tilanteesta ja oli lopettanut oman kalastuksensa. Jälkeen päin kuulin Reijolta, että hän näki myös sen lohien pintakäynnin ja ajatteli, että seuraava heitto Kuittisella sattuu peiliin. No, näinhän siinä kävi, että se bomperi sat-

tui siihen peiliin ja yllättäen oli kiinni suurlohi. Sit-
ten oltiin pulassa, koska lohiperukkeen kärki oli
paksuutta 0,26 mm ja lohi pyrki alas koskeen. Kos-
keenhan se menikin ja meikäläiselle tuli sinä pelä-
tessä mieleen Jan Johanssonin kirjan neuvot suurlo-
hen kanssa teutaroinnista. Rauhoita lohi ja rauhoita
itsesi. Hyvä on, tehtiin niin. Uitin lohta pitkin kos-
ken rantaa vavalla, joka oli enkku 15 jalkainen Har-
rison Hp toiminnaltaan progressiivinen eli ”hidas”.
Lohi yllättäen, ilman kovaa vetävää painetta rau-
hoittui ja nousi omin avuin kosken ylös. Nyt oltiin
lohen kanssa kahdestaan kosken niskalla, kumpi on
ovelampi? Ei auttanut muu kuin mennä polvilleen
saaren pusikkoon ja painostaa vavalla lohi kohti
rannan ruohikkoa. Niinhän siinä kävi, että Erkka
oli lohta ovelampi ja lohi ui vavan kevyen painos-
tuksen mukaisesti koukkausläheisyydelle. Äkkiä lo-
hi koukulla ylös ja rynnäten pitkälle pusikkoon, jo-
ten ei siinä auttanut muu kuin maata ruohikossa
selällään lohen vieressä ja nauraa onnesta. Olin saa-
nut pintaperholla pyydetyt lohen, jonka rekorttia
en todennäköisesti koskaan tule rikkomaan. Mutta
kyllä se itämerenlohi ottaa pinturiin ainakin bom-
periin, vaikka mitä sanottaisiin.

Lohi narun päähän olkapäälle ja kahlaamosta
yli, vaikka se vaikeaa olikin. Palattiin Lomaan iloi-
sin mielin kumpikin, saatu lohi fileoitiin ja kaveri-
kin sai maistiaiset. Puolet kalasta söivät ministeriön
miehet silloisen kauppa- ja teollisuusministeri Antti
Kallionmäen johdolla. Soudettiin Antin porukkaa
seuraavana päivänä ja, vaikka ko. ministeriaamun
herätys oli aikainen, niin lähdin kuitenkin soutaja
kollegan, Paavo Kohbergin, kanssa uudestaan vielä
illalla veneellä päivällisille pelipaikoille. Paavo, am-
mattilaisena, ajoi veneellä Lappean kosken ja Yli-
sen-Lappean kosken ylös yksin. On kaveri muuten
viimeisiä, jotka kosket näin soutuveneellä mootto-
rilla ajaen ylös nousevat. Itse kävelin Muotkasta ja
kahlasin pienenkosken yli niskalle. Ilta olikin ih-
meellinen. Auringon laskiessa tuli hiukan hämärää
ja Ylisen-Lappean kosken niskalla alkoi melkoinen
näytös. Pinnassa oli noin nelisen kymmentä suur-
lohta, keskipainon ollessa ehkä yli kymppin. Oli
muuten jännää touhua heittää pinturia siihen hät-
siin. Vieressä kävi, mutta ei edes lähelläkään per-
hoa. Lopetin kalastuksen ja nautin näkymästä. Paa-
vo sai soudettua 11 kilon lohen, kala otti peltiin.
Kala oli täysin kirkas, yllättäen. Sillä olihan joki-
suun rysäkalastus ollut käynnissä jo heinäkuun seit-
semännestä päivästä.

Paluu ”Lomaan” olikin oma seikkailunsa, kos-
ka oli täysin pimeää. Koskia ei hukkumatta voinut
laskea, joten talutimme veneen ylittämäni kahlaa-
mon kautta Lappean kosken niskalle. Jos eksyt Lap-
pean Lomaan niin vinkiksi, että Lappean kosken
niska on erityisen hyvä paikka rannalta lohestuk-
seen.

Lohirenginkin kesä loppui tästä tapauksesta
noin reilun viikon päästä ja kotimatka Joensuuhun
alkoi. Ylisen-Lappean kosken niskalla kävi muuten
myöhemmin ko. kesänä Syrjäsen Laurikin, mutta se
tarina ja elokuvan filmaaminen onkin sitten oma
juttunsa.

Lohituristi-Reijo ja Erkka
pintaperholohen (13,5 kg).
21.7.1997, Lappean Lomassa.

Kesää ja Tenoa odotellen
ERKKA KUITTINEN

Ohjelma:

kevät ja kesä 2004

toukokuu

25.5. Kalastustarvike OPM:n välinetesti-ilta ja heittoharjoitukset!

Kimmelin ranta klo 18.00. Viime vuotiseen tapaan paikalla Tumppi ja kauden uutudet!

25.5. Iltakalastusreissu Pielisjoelle!

Seuran kalareissua ei ole koskaan tehty Pielisjoelle. Tänä kesänä se tehdään! Tavataan klo 18.00 Kimmelin heittolaiturin luona, siis OPM:n esittelypaikalla. Oppaana toimii mm. Tolvasen Ana.

SEURA MAKSAA ALLE 18-VUOTIAILLE SEURAN JÄSENILLE KALASTUSLUVAT!

Lisätietoja: - olli.koskinen@joensuu.fi, 050-555 9169
- Tolvasen Ana 050-359 71 39

kesäkuu

12.6. Puruveden järviperhokalastusreissu!

Puruvesi on yksi parhaimmista järviperhokalastuskohteista Suomessa.

Suurimmat pintaperhoharjukset ovat olleet reippaasti yli 50 senttisiä. Tukikohtamme rantapenkat ja syvänteet ovat erityisesti kookkaiden harjusten elinalueita. Reissu järjestetään yhteistyössä Puruveden Kalaharrien kanssa. Saamme oppaaksi Heikki Käyhkön, jolta löytyy vuosikymmenten kalastuskokemus Puruvedeltä.

Majoitus: Olemme varanneet Ruokkeen lomakylästä mökkejä, joissa mahtuu yöpymään yht. noin 10 kalastajaa. Lisäksi seura saa tuolle kyseiselle viikonlopulle yksityiskäyttöön Levonsaaren, Hummonselän kupeesta. Siellä meillä on käytettävissä saunatupa ja laavu. Laavussa mahtuu yöpymään 4-5 kalastajaa ja saunatuvassa kaksi henkilöä.

Veneet: Ruokkeen lomakylästä tulee Levonsaareen matkaa n. 3km, joten liikumme järvellä luonnollisesti aika paljon veneellä. Ruokkeen Lomakylä vuokraa moottoriveneitä, joita saamme käyttömme tarvittaessa. Mukaan voi tietysti ottaa myös oman paatin tai kelluntarenkaan.

**ALLE 16-VUOTIAAT MUKAAN VANHEMMAN KANSSA JA
ALLE 18-VUOTIAAT MUKAAN VANHEMMAN SUOSTUMUKSELLA!**

**SEURA MAKSAA SAAREN JA VENEIDEN VUOKRAUKSEN SEKÄ
ALLE 18-VUOTIAILLE KALASTUSLUVAT!**

MÖKKIMAJOITUS ON OMAKUSTANTEINEN!

Ruoke vuokraa neljän hengen mökkejä hintaan 60 €/mökki/vrk. Mökeistä löytyy sauna, keittotasot, jääkaappi ja vaikka mitä. Seura on varannut alustavasti kaksi mökkiä! Ruoke vuokraa myös halvempia mökkejä ilman vastaavia mukavuuksia. Halvempien mökkien tilanne on kyseenalainen.

Tarkempia tietoja mökkimajoituksesta saadaan myöhemmin ja asiasta ilmoitetaan osoitteessa:
www.joensuunperhokalastajat.cjb.net

Majoitusasiat ja veneet:

- Pasi Tukiainen 050-571 4322

Ilmoittautumiset ja lisätietoja:

- olli.koskinen@joensuu.fi, puh: 050-555 91 69

heinäkuu

24.–25.7. Perhokalastusreissu Ruunaalle!

Reissu on suunnattu erityisesti nuorille perhokalastajille!

SEURA MAKSAA ALLE 18-VUOTIAILLE SEURAN JÄSENILLE KALASTUSLUVAT VUOROKAUDEKSI!

Tapaaminen Neitikosken alaparkkipaikalla lauantaina klo 12.00. Suuntaamme sieltä Haapavitjalle ja Paasikoskelle. Majoitutaan omiin teltoihin tai laavuihin. Tutustumme käytännön perhokalastukseen, virran lukemiseen, perhokalastukseen ja eri kalastustekniikoihin. Viikonloppuna tutustutaan myös joen pohjaeliöstöön ja pohdimme kalojen käyttäytymistä ravintoesiintymisten kannalta.

Lisätietoja: - Tolvasen Ana puh. 050-359 7139
- olli.koskinen@joensuu.fi, puh: 050-555 9169

elokuu

14.–15.8. Ruunaan jäsentenväliset kalastuskilpailut: Alueella Siikakoski–Murroo!

Kokoontuminen ja kisaan ilmoittautuminen lauantaina klo 12.00 Siikakosken parkkipaikalla. Pidimme tukikoh-
tana viime vuonna Sillankorvan taloa. Tänäkin vuonna majoitusta ollaan hankkimassa. Lisätietoja majoituksesta tulee myöhemmin seuran nettisivuille!

Majoitusasiat: Kari-Jussi Kinnari 050-0758 294

Ilmoittautuminen: Matti Kettunen
puh: 013-744 452
gsm 050-5394393
e-mail: matti.kettunen@jns.fi

JOENSUUN PERHOKALASTAJAT RY

www.joensuunperhokalastajat.cjb.net

Yhdistys on perustettu 1984, syyskokouksen päättämä hallitus vuodelle 2004:

<i>Puheenjohtaja</i>	Matti Kettunen	puh.	k. 744 452 t. 267 5530
		gsm	050 539 4393
		s-posti:	matti.kettunen@jns.fi
<i>Varapuheenjohtaja</i>	Olli Koskinen	gsm	050 555 9169
		s-posti:	olli.koskinen@joensuu.fi
<i>Sihteeri</i>	Heikki Makkonen	puh.	k. 824 905 t. 263 7252
		gsm	050 597 1896
			heikki.makkonen@erisoft.fi
<i>Rahastonhoitaja/ jäsenasiat</i>	Jarmo Pehkonen	gsm	k. 0400 122 181 t. 044 585 2373
		s-posti:	jarmo.pehkonen@luja.fi jpehkone@saunalahti.fi
<i>Jäsen</i>	Kari-Jussi Kinnari	gsm	0500 758 294
<i>Jäsen</i>	Juha Rytönen	gsm	050 428 5102
		s-posti:	juha.rytkonen@kontiolahti.fi
<i>Jäsen</i>	Juuso Aaltonen	gsm	050 527 7982
		s-posti:	juuso.aaltonen@joensuu.fi

Sanomalehti **KARJALAINEN** on seuran tiedotuslehti. Sen perjantain järjestöpalstalla ilmoitetaan kaikista mahdollisista tapahtumista tai muutoksista, joita on tullut **Tuikissa** ilmoitettuun ohjelmaan.

Seuraava Tuikki ilmestyy SYYSKUUSSA. Aineiston viimeinen jättöpäivä on 15.9.2004. Toimita Tuikkiin tuleva aineisto suoraan taittajalle sähköpostitse osoitteella: maarit.ignatius@surfeu.fi tai postitse osoitteella: Kalevankatu 30b A 9, 80100 JOENSUU. Aineistoa ottaa myös vastaan Matti Kettunen, s-posti: matti.kettunen@jns.fi tai osoitteella: Tuulikinkatu 11 B, 80260 JOENSUU.